

Адрес: korkonos@yandex.ru

Bohumil Hrabal

Automat svět

Zasklenou stěnou automatu stékaly stříbrné curůčky večerního deště, po náměstíčku kráčelo několik chodců v předklonu a drželo si klobouk nebo deštník. A do automatu pronikala ze salonku v prvním patře veselá hudba a hovor, který propukal v nezávazný smích. Paní výčepní roztočila piva a šla na toaletu. Když otevřela dveře, metr od podlahy visely perforované střevíce, pak do žlutočerveně kostkované sukně zastrčené nohy a potom kabátek se zplihlýma rukama z rukávů a dívčí hlavou vyvrácenou ke klopě... Oběšená dívka na pásku od montgomeráku na klíce větracího okénka. „No,“ řekla paní výčepní, pak přinesla štafle, jedna prodavačka nadzvedla tu oběšenou a paní výčepní ji dlouhým nožem od salámu odřízla. A hodila si dívku na ramena a odnesla ji za výčep do alkovny, položila ji na odkládací stůl, uvolnila škrťací pásek. A zvedla oči. Za zasklenou stěnou automatu stál v dešti mužský a zíral na ten odkládací stůl. Paní výčepní zatáhla kartonovou záclonku. Pak přijel pohotovostní vůz. Mladý lékař vběhl do automatu, dva zřízenci vytahovali nosítka. Lékař položil ucho na dívčí hrud', vzal ji za zápěstí a rozhrnul karton a rukama ukazoval, aby zřízenci už nechodili. „Jsme tady zbytečný,“ řekl. „A co my tady s ní?“ optala se paní výčepní. „Přijede patologie,“ řekl. „Tak ať přijede brzy, prodáváme tady jídlo a pití.“ „Tak to tu na tu chvilku zavřete,“ řekl doktor a vběhl do deště a pohotovostní auto se s ječením rozjelo.